

Mirosława Białoskórska

In memoriam : Profesor Wojciech Ryszard Rzepka

Studia Językoznawcze 8, 9-10

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IN MEMORIAM

Profesor Wojciech Ryszard Rzepka

Rzadko się zdarza w życiu zetknąć się z takim człowiekiem, któremu tak wielu zawdzięcza tak wiele.

21 listopada 2008 roku zmarł w Poznaniu śmiercią tragiczną prof. dr hab. Wojciech Ryszard Rzepka. Wśród liczego grona pogrążonych w bólu dłużników jest również zespół językoznawców ze szczecińskiej polonistyki uniwersyteckiej. Profesor Rzepka należał do wąskiego grona współorganizatorów środowiska językoznawców, którzy z władzami uczelni tworzyli uniwersytecką polonistykę w Szczecinie. Jego stała współpraca, połączona z systematycznymi przyjazdami na zajęcia dydaktyczne i seminaria magisterskie, trwała bez przerwy od 1985 do 2000 roku. Mimo że Profesor w roku akademickim 2000/2001 był na urlopie zdrowotnym, kontaktował się ze swoimi magistrantami z ostatniej w Szczecinie grupy seminaryjnej. Problemy ze zdrowiem sprawiły bowiem, że zmuszony był zaprzestać przyjazdów, ale nie zaniechał kontaktów z życzliwymi Mu w naszym środowisku uczniami, kolegami i przyjaciółmi. Zawsze żywo interesował się rozwojem naukowym młodej kadry, inspirował wiele inicjatyw, pomagał w doskonaleniu warsztatu badawczego, uczył wnikliwości, uczciwości i precyzji zarówno w opracowywaniu faktów językowych, jak i formułowaniu rzetelnych wniosków. Jego interesujące wykłady gromadziły liczne rzesze studentów, którzy zachęteni ciekawie podawaną wiedzą z zakresu polszczyzny historycznej, chętnie podejmowali się pisania prac magisterskich z językoznawstwa diachronicznego. Świadczy o tym choćby grupa około 150 magistrantów stacjonarnych i niestacjonarnych studiów pięcioletnich, wśród których znaleźli się dzisiejsi badacze, tacy jak dr Dorota Kozaryn (również doktorantka Profesora) i dr Piotr Wojdak, którego pierwsze kroki po magisterium i nawiązanie współpracy naukowej ze środowiskiem krakowskich językoznawców zainicjował Profesor Rzepka. Profesor recenzował również większość naszych prac na kolejne stopnie i tytuły naukowe.

Za Jego namową wyłoniony został w 1991 roku Zakład Historii Języka Polskiego z jednego dużego Zakładu Języka Polskiego. Z nowo powstałą jednostką Profesor był związany najbardziej przez cały okres pracy w Szczecinie, a przez pierwsze dwa lata był również kierownikiem tego Zakładu. To właśnie Profesor Rzepka był inspiratorem nawiązania współpracy naukowej z językoznawcami z UAM w Poznaniu, czego konsekwencją są organizowane od 18 lat coroczne kolokwia językoznawcze pod stałą nazwą *Synchroniczne i diachroniczne aspekty badań polszczyzny*. Początkowo były to spotkania z referatami językoznawców (diachronistów i synchronistów) ze Szczecina i Poznania, szybko jednak poszerzona formuła pozwoliła gościć referentów z wszystkich niemalże ośrodków uniwersyteckich w Polsce oraz z PAN. Z czasem do zespołu współorganizatorów kolejnych kolokwiów dołączyli językoznawcy z uniwersytetu w Bydgoszczy, którzy właśnie w tym roku w czerwcu zorganizowali w Inowrocławiu XIX Kolokwium Językoznawcze.

Plonem dotychczasowych corocznych spotkań naukowych jest 8 tomów materiałów konferencyjnych, które – wydawane przez Wydawnictwo Naukowe US – wychodziły w latach 1994–2002. W 2002 roku ukazał się, zastępując materiały konferencyjne, tom pierwszy rocznika „*Studia Językoznawcze*”, który gromadzi większą część referatów wygłaszanych na kolejnych kolokwiach. W 2008 roku wyszedł tom siódmy „*Studiów*”, a w jego Komitecie Redakcyjnym widnieje obecne od pierwszego tomu nazwisko Profesora Wojciecha Ryszarda Rzepki.

Po śmierci Profesora Wojciecha Rzepki – naszego Kolegi i Przyjaciela oraz życzliwego wszystkim człowiekowi – odczuwamy głęboki żal i smutek. Pamięć o Nim zawsze będzie obecna w naszym życiu naukowym i prywatnym.

Mirosława Białoskórska